

aldeles indlysende, at den Begunstigelse, som har været tilstaaet den oversøiske Handel, har været en Bebyrdelse for Statskassen, og ikke har havt nogen som helst Nytte uden — som det forekom mig, at han sagde — den, at berige enkelte Handlende og Skibsrederne. Jeg troer tværtimod, at den Begunstigelse, som blev indført i 1844, dengang næsten var en Nødvendighed, og har havt en meget helbig Indflydelse paa hele Landets Handel og dens Udvikling. Derimod indrømmer jeg meget gjerne, at det er et andet og deraf uafhængigt Spørgsmaal, om Forsættelsen af denne Begunstigelse, idetmindste i det samme Omfang som hidtil, er ligesaa nødvendig, som den har været fra Begyndelsen af, men paa den anden Side kan jeg heller ikke Andet end erkjende, at det bestemt udtalte Ønske om denne Begunstigelses Bestaaen fra Flensborgs Side gjør det meget vanskeligt nu (Hør!), da Toldsystemet er det samme i Hertugdømmet Slesvig som i Kongeriget Danmark, at gjøre nogen Forandring i den bestaaende Tilstand, førend Slesvig kan medvirke til Forandringen paa en forfatningsmæssig Maade (Hør!). Dette er i mine Tanker et saa vigtigt politisk Hensyn, at man, endskjøndt det kunde være, at man, naar Sagen forelaae i sin Realitet, og dette politiske Hensyn ikke gjorde sig gjældende, kunde komme til den endelige Anskuelse, at om ikke Begunstigelses hele Døds, saa dog en Forandring af det nu Bestaaende vilde være rigtig, bør man desuagtet for dette Hensyns Skyld for Dieblisset ikke gjøre det, naar man, saaledes som jeg tilstaaer, at jeg gjør, og som jeg troer at Fleerheden af dette Things Medlemmer meget ofte ved lignende Leiligheder have gjort, tager et politisk Hensyn til Slesvig (Hør!); og dette Hensyn har virkelig ikke liden Betydning i dette Tilfælde, thi jeg tillader mig at troe, at man netop i alle pecuniære Forhold bør gaae frem med en vis Varsomhed. (Hør! Grundt-

vig: Saa?). Det er alle Tiders og alle Landes Erfaring, at, hvad der berører de pecuniære Interesser, har — jeg vil ikke sige en afgjørende, — men dog en ikke ringe Indflydelse paa de Sympathier, der bestaae i de forskellige Landsdele. Jeg troer derfor slet ikke, at der under de nærværende Forhold vilde vindes Noget ved at udskyde Sagen; thi om end Sagen laae for til endelig Behandling paa den regulære Maade, vilde dog dette Hensyn til Slesvig i den Grad gjøre sig gjældende (Grundtvig: Saa?), at man tilsidst maatte erkjende Nødvendigheden af at lade Begunstigelsen fremdeles bestaae endnu i eet Aar indtil Slesvig kunde medvirke til det Bestaaendes Forandring, isald dette skulde findes ønskeligt, og jeg skal derfor stemme for Sagens extraordinære Behandling.

Re: Jeg vilde blot tillade mig til den sidste ærede Taler at gjøre den Bemærkning, at jeg ikke har betegnet Toldbegunstigelsen som en Bebyrdelse for Statskassen, en Bebyrdelse i og for sig selv, men kun som en Udskrivning af Statskassen til Fordeel for Enkelte, uden at jeg deraf seer noget Gavn for det Almene, og som endog kun kan være til Skade for Handelen i Almindelighed.

Sfærning: Af det, som det ærede Ste Medlem for Kjøbenhavn (David) har sagt, synes end yderligere at fremgaae den Lære for Ministeriet, at det efterhaanden bør vænne sig af med at søge corporative Erklæringer. Lad alle disse Corporationer sørge for sig selv, og er der Noget, de trænge til, saa lad dem henvende sig til Ministeriet eller Rigsdagen; men lad Ministeriet optræde selvstændigt med sit Lovgivningsværk og ikke være i den Nødvendighed, at skulle vente paa et Grosferersocietet eller en Communalbestyrelse, for at kunne bringe sine Lovarbejder frem. Det skaffer sig derved selv en kraftigere Tilværelse og giver tillige Rigsdagen Styrke.